Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36566
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

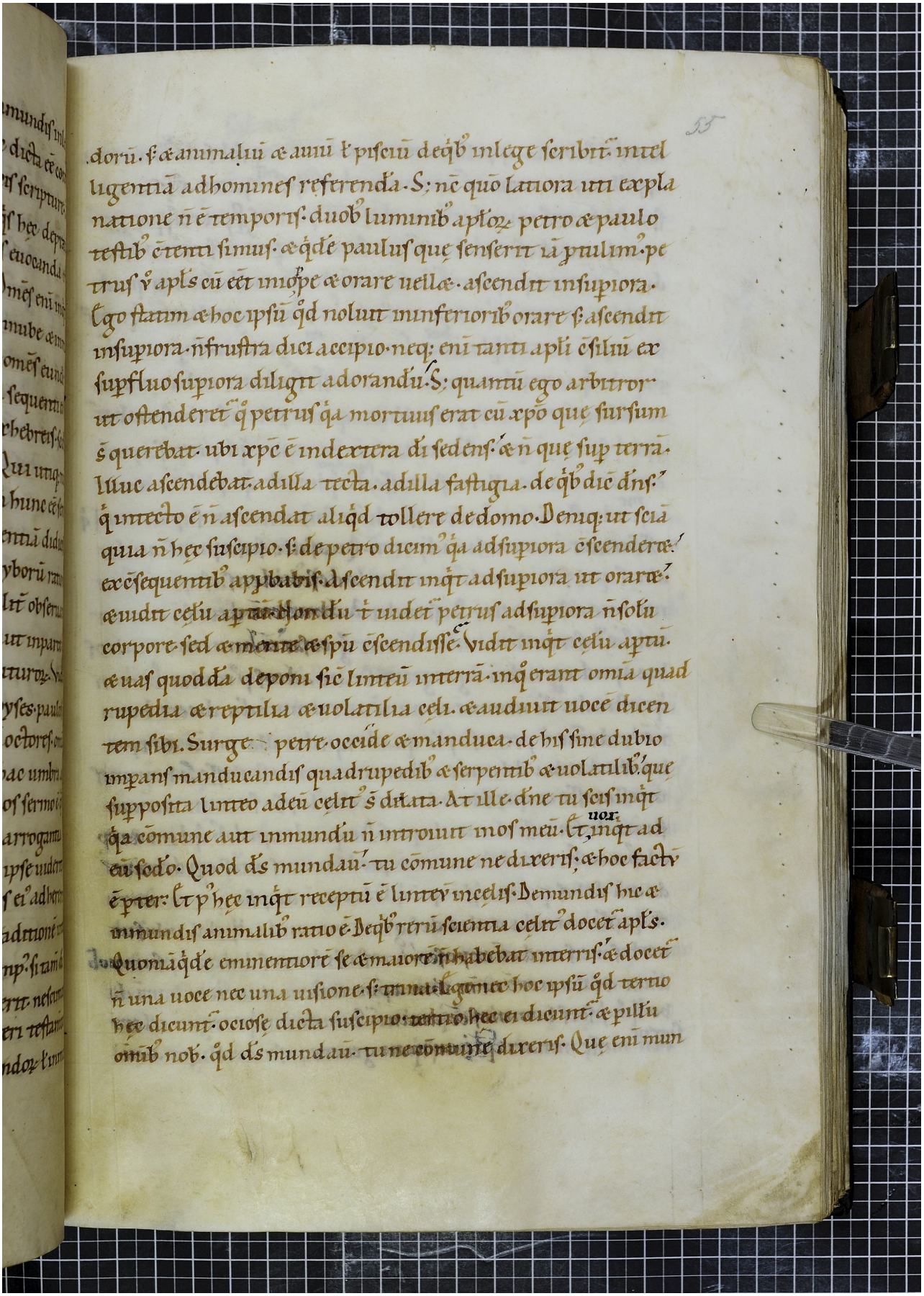

55

dorũ. s: & animaliũ & aliũ & piscũ deq̃b̃ in lege scribit̃ intel
ligentiã ad homines referenda. S; nẽ quõ latiora uti expla
natione ñ ẽ temporis. duob̃ luminib̃ aplor̃ petro & paulo
testib̃ ẽ tenti simus. & q̃d̃ paulus que senserit ũ ptulim̃ pe
trus v̊ apls cũ eet in mor̃pe & orare uellæ. ascendit in supiora.
Ego statim & hoc ipsũ q̃d noluit in inferiorib̃ orare s: ascendit
in supiora. ñ frustra dici accipio. neq; enĩ tanti apli ẽ silniũ ex
supfluo supiora diligit adorandũ. S; quantũ ego arbitror
ut ostenderet̃ q̃ petrus q̃a mortuus erat cũ xpõ que sursum
s̃ querebat. ubi xpc ẽ in dextera d̃i sedens. & ñ que sup terrã.
Illuc ascendebat. ad illa tecta. ad illa fastigia. de q̃b̃ dicẽ d̃ns.
q̃ in tecto ẽ ñ ascendat aliq̃d tollere de domo. Denq; ut scia
quia ñ hec suscipio. s: de petro dicim̃ q̃a ad supiora ẽscendere.
ex ẽsequentib̃ apl̃b̃ ait̃. ascendit inq̃t ad supiora ut orare.
& uidit celũ apt̃ & dom̃ dũ t uidet̃ petrus ad supiora ñ solũ
corpore sed & mente & spũ ẽscendisse. Vidit inq̃t celũ aptũ.
& uas quod d̃a deponi sic linteũ in terrã. in q̃ erant omia quad
rupedia & reptilia & uolatilia celi. & audiuit uocẽ dicen
tem sibi. Surge petre occide & manduca. de his sine dubio
impans manducandis quadrupedib̃ & serpentib̃ & uolatilib̃ que
supposita linteo adeũ celit̃ s̃ dilata. At ille d̃ne tu scis inq̃t
q̃a cõmune aut inmundũ ñ introiuit in os meũ. lt uor. inq̃t ad
eũ sedo. Quod d̃s mundauit̃ tu cõmune ne dixeris; & hoc facto
ẽ ter: lt p̃ hec inq̃t receptũ ẽ linteũ in celis. De mundis hic &
inmundis animalib̃ ratio ẽ. Deq̃b̃ rerũ scientia celit̃ docet̃ apls.
Quoniã q̃d̃ eminentiorẽ se & maiorẽ in habebat in terris. & docet̃
ñ una uoce nec una uisione. s: tamen. legimus hoc ipsũ q̃d tertio
hec dicunt̃. ociose dicta suscipio. tertio hec ei dicunt̃. & pilliu
omib̃ nob̃. q̃d d̃s mundauit̃ tu ne cõmune dixeris. Que enĩ mun